

straffes. Her kan det i hvert fald blive en meget giftig sag med fængsler, fordi de bestemt ikke dér kommer til at opleve samfundet som noget, det er værd at stræbe efter at komme til at ligne.

Derfor må straf af de helt unge først og fremmest vise dem, at samfundet tager dem alvorligt og både trækker grænser og indskærper dem, hvor disse grænser er, og at det er vigtigt, at de respekteres. Her tror jeg, at vi alle sammen er enige i Folketinget. Jeg kan ikke høre nogen, der siger noget andet, end at det må have en større vægt, at de unge kommer til at opleve, at det er vigtigt, hvad de gør, og at der selvfølgelig skal reageres på det, hvis det går galt.

Med fare for at komme til at lyde helt pædagogisk rørende, vil jeg alligevel sige, at det altså faktisk er lige så vigtigt, at de kommer til at opleve den respekt og omsorg, som de velsagtens har haft alt for lidt af i deres opvækst, og som i hvert fald de unge andengenerationsindvandrere slet ikke har mærket, så vidt vi kan høre, i hvert fald ikke fra samfundets side.

Jeg synes, noget af det, som er meget alvorligt, og som man bør tage fat på, er, at f.eks. pakistanerne kommer fra en kultur med stor tradition for uddannelse. Mange af dem er højt uddannede, og så kan de pæneste af dem blive grønthandlere, for de kommer altid, altid, altid bagest i køen, når de søger arbejde, fordi de har et forkert navn og en forkert hudfarve i forhold til, hvad mange, desværre også her i Folketinget, mener, man bør have som dansker.

Det kan altså ikke nytte noget, vi bare siger, at nu skal vi tage fat og vise dem, at de skal kunne mærke, vi er der. Vi må også se i øjnene, at det i høj grad er nogle forfærdelige ting hos os selv, som har gjort, at de har haft svært ved at forstå, at der altså er et samfund, nemlig vores, som vil stille krav til dem, og som vi derfor også kan forvente respekt for fra deres side.

Jeg synes, vi trænger til mange tiltag. Jeg er tilfreds med det, der er kommet fra regeringen, men jeg vil godt supplere med i hvert fald et enkelt, nemlig at jeg tror, vi skal gøre mere for, at Politiskolens egen gode idé med at få flere fra de grupper ind i politiet, bliver til noget. Der er ingen tvivl om, at det vil hjælpe på både politiets og på disse gruppers forståelse for, hvordan det her samfund virker. Jeg ved ikke, om der gøres tilstrækkeligt meget for det, men jeg ved i hvert fald, at resultatet indtil videre er elendigt. Der kommer for få ind, men om det er, fordi de ikke vil, eller fordi man ikke gør tilstrækkeligt meget for det, ved jeg som sagt ikke. Jeg synes, vi skal have det undersøgt.

Jeg undrer mig egentlig også over den alt for ringe interesse hos de borgerlige for sociale og ansvarsskabende initiativer. Det lyder meget bedre i dag end f.eks. bare i deres forslag, som vi skal behandle senere, men det bliver tyndt, når det kommer til stykket.

Jeg er ikke i tvivl om, at de lige så gerne som vi vil have begrænset kriminaliteten, men hvorfor foreslår de så hele tiden noget, der snarere viser de unge et voldeligt og ukærligt samfund end et, som det er værd at komme til at ligne.

Lad mig sige til allersidst, at jeg synes, vi skal glæde os over, at kriminaliteten i Danmark er mindre rædselsfuld, end den er mange andre steder, og så koncentrere os om det, vi skal koncentrere os om, nemlig en hurtig reaktion over for de helt unge, men en reaktion, som egner sig til at få dem til at gå ind og fungere i samfundet i stedet for at give dem endnu en påmindelse om, at vi ikke vil have med dem at gøre.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Man ved aldrig med fru Margrete Auken, men det er jo altid spændende, når fru Margrete Auken begynder at tale om det, der virkelig interesserer, og det havde været dejligt, hvis vi havde tid til den bog af Dostojevskij, »Brødrene Karamazov«, som fru Margrete Auken omtalte, om, hvordan man fastlægger skyld, der ikke i strafferetlig forstand er skyld. Men det, der bringer mig herop, er, at fru Margrete Auken i forbindelse med Dostojevskij taler om at vaske tavlen ren.

Jeg mener, at hvis man har udstået sin straf, er tavlen vasket ren, men jeg mener også, at hvis man så begår ny kriminalitet, er det rimeligt, at man siger, at der må være forskel på den, der begår kriminalitet anden, tredje og syvende gang, og den, der begår kriminalitet for første gang.

Vi har faktisk straffeattesterne, for at vi kan se, om der skal være gentagelsesvirkning. Jeg synes, det er rimeligt, at den, der begår kriminalitet første gang, bliver behandlet mildere end den, der begår kriminalitet syvende gang. Det er derfor vi har straffeattesterne, vil jeg sige til fru Margrete Auken.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Vil fru Margrete Auken fuldstændigt afvise, at en tidlig indsats ganske vist med en mild sanktion, men alligevel en klar reaktion fra samfun-